

یادداشت

وقتی نقطه مرجع، سیاست را تغییر می دهد

تأملی در نظریه چشم انداز و تصمیم‌گیری سیاسی

منصور صدری‌منش

دانش آموخته فلسفه و حقوق از دانشگاه اتاوا

چرا انسان هایی که با یک مسئله واحد روبه‌رو هستند، گاه تصمیم‌هایی کاملا متفاوت می‌گیرند؟ ممکن است اطلاعات مشابهی در اختیار داشته باشند، اما یکی احتیاط را عقلانی بداند و دیگری پذیرش خطر را؛ یکی حفظ وضع موجود را بهترین انتخاب ببیند و دیگری همان وضعیت را منشأ اصلی زیان تلقی کند. این تفاوت را همیشه نمی‌توان به ناآگاهی یا هیجان نسبت داد. گاه مسئله از جایی پیش از خود انتخاب آغاز می‌شود؛ از شیوه‌ای که انسان موقعیت خود را درک می‌کند و اینکه سود و زیان را براساس چه معیاری می‌سنجد. این پرسش در سیاست اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ زیرا تصمیم‌های سیاسی معمولا در شرایط عدم قطعیت گرفته می‌شوند. انتخاب میان جنگ یا مذاکره، صبر یا اقدام فوری، انتخاب میان پیامدهای قطعی نیست، بلکه میان احتمال‌هاست. از این‌رو، برای فهم یک تصمیم سیاسی، تنها شناخت گزینه‌ها به‌تنهایی کافی نیست؛ باید دانست تصمیم‌گیرنده موقعیت خود را نسبت به چه نقطه مرجعی ارزیابی می‌کند. دانیل کانمن و آموس تورسکی در سال ۱۹۷۹ با ارائه نظریه چشم‌انداز، چارچوبی متفاوت برای فهم رفتار انسان در شرایط عدم قطعیت پیشنهاد کردند. نظریه‌های کلاسیک تصمیم‌گیری بر این فرض استوار بودند که انسان، با سنجیدن پیامدهای هر گزینه، آن را انتخاب می‌کند که برای او مطلوب‌تر است. اما کانمن و تورسکی نشان دادند که تصمیم انسان تنها به نتیجه نهایی وابسته نیست؛ بلکه نحوه صورت‌بندی مسئله، نقطه مرجع و ادراک سود و زیان نیز در شکل‌گیری انتخاب او نقش دارند. از این‌رو، نظریه چشم‌انداز نشان می‌دهد که برای فهم تصمیم انسان، تنها بررسی گزینه‌ها پیش‌رو کافی نیست؛ بلکه باید دانست او پیش از انتخاب، موقعیت خود را چگونه ادراک و ارزیابی می‌کند. نخستین مفهوم اساسی این نظریه، نقطه مرجع است. انسان‌ها وضعیت خود را به‌صورت مطلق ارزیابی نمی‌کنند؛ بلکه آن را با گذشته، انتظارات، وضعیت دیگران یا تصویری که از جایگاه خود دارند، می‌سنجند. بنابراین، سود و زیان مفاهیمی مطلق نیستند؛ یک نتیجه ممکن است برای فردی سود و برای دیگری زیان باشد. بی‌آنکه واقعیت بیرونی تغییر کرده باشد، تفاوت، در نقطه مرجع است.

ایین نکته برای فهم جامعه و سیاست نیز اهمیت دارد. جامعه را نمی‌توان یکپارچه در «قلمرو سود» یا «قلمرو زیان» قرار داد؛ زیرا شهروندان وضعیت خود را به نقطه‌های مرجع یکسانی نمی‌سنجند. از همین‌جا، یکی از مهم‌ترین عرصه‌های رقابت سیاسی آغاز می‌شود؛ رقابت بر سر ساختن نقطه مرجع. برخی روایت‌های سیاسی، گذشته‌ای آرمانی را به نقطه مرجع بدل می‌کنند؛ صورتی از نوستالژی سیاسی. قدرت نوستالژی در آن است که گذشته را به معیاری برای سنجش حال تبدیل می‌کند؛ هرچه این گذشته آرمانی تر تصویر شود، فاصله آن با وضعیت کنونی بیشتر به‌صورت «زیان» تجربه می‌شود. اما گذشته تنها نقطه مرجع نیست. روایت‌های سیاسی می‌توانند امنیت، مقاومت، عدالت تاریخی، رسالت یا حتی انتقام را نیز به نقطه مرجع تبدیل کنند. در این حالت نیز سازوکار تصمیم‌گیری تغییر نمی‌کند؛ تنها نقطه مرجع دگرگون می‌شود و افراد ممکن است هزینه‌ها و رنج‌های امروز را در مقایسه با از دست دادن آن ارزش‌ها، زبانی کوچک‌تر تلقی کنند. از همین رو، سیاست تنها عرصه رقابت بر سر راه‌حل‌ها نیست؛ عرصه رقابت بر سر شکل‌دادن به نقطه مرجع شهروندان نیز هست. رسانه‌ها، رهبران سیاسی، نهادهای اجتماعی و دیگر بازیگران عمومی، با روایت‌هایی که از گذشته، حال و آینده می‌سازند، می‌کوشند این نقطه مرجع را شکل دهند. هرچه این روایت‌ها منسجم‌تر و دامنه انتشارشان گسترده‌تر باشد، توان بیشتری برای اثرگذاری بر ادراک عمومی خواهند داشت. دومین ستون نظریه چشم‌انداز، زیان‌گریزی است. کانمن و تورسکی نشان دادند که زیان و سود هم‌اندازه، اثر روان‌شناختی یکسانی ندارند؛ درد از دست دادن معمولا بسیار شدیدتر از لذت به‌دست‌آوردن منفعتی هم‌ارزش است. اما این زیان‌گریزی تنها زمانی معنا پیدا می‌کند که پیش‌تر مشخص شده باشد «چه چیزی» به دارایی محسوب می‌شود و «چه چیزی» در معرض از دست رفتن قرار دارد. به همین دلیل، اختلاف‌های سیاسی اغلب پیش از آنکه بر سر راه‌حل‌ها باشند، بر سر تعریف دارایی‌ها و زیان‌ها هستند. در ایران نیز این اختلاف به‌خوبی دیده می‌شود. برای برخی، مهم‌ترین نگرانی از دست رفتن امنیت یا توان بازدارندگی است؛ برای برخی دیگر، از میان رفتن فرصت‌های اقتصادی، سرمایه انسانی یا آینده نسل جوان. گروهی ادامه وضع موجود را حفظ ثبات می‌دانند و گروهی دیگر همان وضع را منشأ فرسایش اعتماد و ظرفیت‌های جامعه تلقی می‌کنند. اختلاف، پیش از آنکه سیاسی باشد، بر سر این است که جامعه چه چیزی را دارایی خود می‌داند و چه چیزی را زیان اصلی تلقی می‌کند. سوئمن مؤلفه نظریه چشم‌انداز، وزن‌دهی ذهنی به احتمال‌هاست. انسان‌ها در تصمیم‌گیری، احتمال‌های وقوع رویدادها را صرفا بر مبنای ارزش عددی آنها ارزیابی نمی‌کنند؛ بلکه برای هر احتمال وزن ذهنی متفاوتی قائل می‌شوند. از این‌رو، آنچه بر انتخاب اثر می‌گذارد، تنها احتمال عینی یک رویداد نیست؛ بلکه اهمیتی است که ذهن به آن احتمال می‌دهد. به همین دلیل، حتی احتمال اندک وقوع یک خطر بزرگ نیز ممکن است چنان وزن پیدا کند که سایر محاسبات را تحت‌الشعاع قرار دهد، در حالی که احتمال وقوع بسیاری از رویدادهای متعارف، کمتر از آنچه احتمال واقعی آنها اقتضا می‌کند، بر تصمیم اثر بگذارد. اما شاید مهم‌ترین بخش نظریه، تفاوت رفتار انسان در قلمرو سود و قلمرو زیان باشد. هنگامی که افراد خود را در قلمرو سود می‌بینند، معمولا ترجیح می‌دهند سودی قطعی را حفظ کنند و از ریسک بپرهیزند. اما هنگامی که احساس می‌کنند در قلمرو زیان قرار دارند، تمایل به پذیرش ریسک افزایش می‌یابد. این بدان معنا نیست که انسان ذاتا خطر را دوست دارد؛ بلکه هنگامی که میان یک زیان تقریبا قطعی و گزینه‌ای قرار می‌گیرد که شاید امکان گریز از آن زیان را فراهم کند، پذیرش آن ریسک می‌تواند از نگاه او کاملا عقلانی به نظر برسد.

همین منطق می‌تواند بخشی از تفاوت واکنش‌ها در جامعه ایران را توضیح دهد. تجربه سال‌های طوفانی فشار، نااطمینانی و هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی، الزاما همه را به یک نتیجه نمی‌رساند. بخشی از جامعه ممکن است حفظ آنچه را باقی مانده است، عقلانی‌ترین انتخاب بداند و از هر تحول پرهیزانه پرهیز کند. در مقابل، بخشی دیگر ممکن است به این جمع‌بندی برسد که ادامه وضعیت موجود خود نوعی زیان است و بنابراین پذیرش ریسک را تنها راه تغییر نتیجه بداند. این دو واکنش متضاد، لزوما از تفاوت در میزان عقلانیت ناشی نمی‌شوند؛ بلکه از تفاوت در نقطه مرجع، تعریف زیان، شیوه صورت‌بندی مسئله و وزن‌دهی ذهنی به احتمال‌های آینده سرچشمه می‌گیرند. البته نظریه چشم‌انداز یک نظریه توصیفی است، نه تجویزی. این نظریه نمی‌گوید کدام تصمیم درست یا نادرست است و جای داوری اخلاقی، حقوقی یا سیاسی را نمی‌گیرد. اهمیت آن در این است که نشان می‌دهد بدون فهم اینکه افراد موقعیت خود را چگونه ادراک می‌کنند، تصمیم‌های آنان نیز به‌درستی فهمیده نمی‌شود. پیش از آنکه درباره عقلانی یا غیرعقلانی بودن یک انتخاب داوری کنیم، باید بپرسیم تصمیم‌گیرنده جهان را از کدام نقطه می‌بیند و مسئله را در چه چارچوبی صورت‌بندی می‌کند. اگر نظریه چشم‌انداز را به عرصه سیاست تعمیم دهیم، می‌توان گفت یکی از مهم‌ترین عرصه‌های رقابت سیاسی، نه بر سر خود تصمیم‌ها، بلکه بر سر تعریف نقطه مرجعی است که جامعه از خلال آن سود، زیان، خطر و فرصت را معنا می‌کند. از این منظر، قدرت سیاسی تنها در توانایی اتخاذ تصمیم خلاصه نمی‌شود؛ بلکه در توانایی شکل‌دادن به همان نقطه مرجعی است که مردم براساس آن موقعیت خود را می‌سنجند. سود و زیان را تعریف می‌کنند و در نهایت تصمیم می‌گیرند. از همین رو، بسیاری از تعارض‌های سیاسی، پیش از آنکه نزاعی بر سر راه‌حل‌ها باشند، نزاعی بر سر تعریف مسئله، ساختن نقطه مرجع و شکل‌دادن به چارچوب ادراک جامعه‌اند.

تصویب تحریم‌ها علیه روسیه و دیدار «امیدوارکننده» ترامپ و زلنسکی در کاخ سفید

تغییر موازنه به سود اوکراین

زلنسکی و تغییر ماهیت جنگ، شتاب تازه‌ای به این روند بخشید. قرار است فرماندهان پهپادی اوکراین نیز در نشست ناهار سناتورهای جمهوری‌خواه حضور یابند تا درباره تولید پهپادها تبادل نظر کنند.

سفر زلنسکی در شرایطی انجام شد که نام‌های از سوی پنتاگون به قانون‌گذاران نشان داد دولت ترامپ به کنگره اعلام کرده است تخصیص بودجه ۴۰۰ میلیون دلاری مصوب برای کمک به اوکراین را تا سال مالی ۲۰۲۹ به پایان نخواهد رساند. این تعلل بوروکراتیک و ناکارآمدی در آزادسازی بودجه‌ای که سال گذشته مورد حمایت هر دو حزب قرار گرفته بود، انتقاد شدید دموکرات‌ها و برخی هم‌حزبی‌های جمهوری‌خواه ترامپ را برانگیخته است.

چالش‌ها و پیامدها

تحت این قانون جدید، ترامپ اختیارات گسترده‌ای برای اعمال مجازات‌های اقتصادی خواهد داشت. سناتورهای جمهوری‌خواه و دموکرات استدلال می‌کنند که این لایحه فشار اقتصادی کافی‌ای را برای واردکردن روسیه به مذاکره جهت پایان‌دادن به جنگ ایجاد خواهد کرد. ریچارد بلومنتال، سناتور دموکرات ایالت کنتیکت و از حامیان این لیحه، تأکید کرد که این قانون با دقت تنظیم شده تا ضمن در امان ماندن متحدان آمریکا، کشورهای چین و هند را که خریدار منابع انرژی روسیه هستند، هدف قرار دهد. راجر ویکر، رئیس جمهوری‌خواه کمیته نیروهای مسلح سنا، این قانون تحریمی را بزرگ‌ترین دستاورد سیاسی گراهام توصیف کرد. با توجه به تعطیلی تابستانی مجلس نمایندگان، این لایحه دست‌کم تا ماه سپتامبر به قانون تبدیل نخواهد شد. این مصوبه بنا برای بسیاری از دموکرات‌های مجلس نمایندگان که با اعطای اختیارات گسترده به رئیس‌جمهور برای اعمال تعرفه‌های تا صد درصد بر کشورهای خریدار مقادیر قابل توجهی از نفت روسیه مخالف هستند، گزینه محبوس نخواهد بود. با وجود این، سناتور جین شاهین، عضو ارشد دموکرات در کمیته روابط خارجی، استدلال کرد که این مصوبه سنا تنها بسته تحریمی کارآمدی است که شانس تبدیل‌شدن به قانون را دارد. او تأکید کرد که قانون‌گذاران باید از فرصت تعطیلات طولانی مجلس نمایندگان برای رفع نگرانی‌های نمایندگان و متقاعدکردن آنها استفاده کنند. این تحریم‌ها می‌تواند اهرم فشار قدرتمندی علیه ساختارهایی باشد که با خرید نفت، ماشین جنگی مسکو را تأمین مالی می‌کنند.

ماهانم می‌گه قراره باز یه روز خوب ییاد

کاشکی داروم کم نیاد...

محک
مؤسسه خیریه حمایت از
کودان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org

mahak.app | #۷۳۱* *
من هم حمایت می‌کنم

شماره کارت بانک اقتصاد نوین: ۶۲۷۴-۱۲۱۹-۴۰۰۶-۷۴۶۵

شرق؛ رؤسای جمهور آمریکا و اوکراین در شرایطی در کاخ سفید دیدار کردند که این نشست با محوریت احیای مذاکرات صلح، تولید بومی موشک‌های پاتریوت و بررسی تحریم‌های نفتی مسکو، هم‌زمان با مراسم خاکسپاری لیندسی گراهام، سناتور ارشد جمهوری‌خواه برگزار شد. نشست دونالد ترامپ و ولودیمیر زلنسکی در دفتر بیضی، فرصتی استثنائی برای رئیس‌جمهوری اوکراین فراهم کرد تا در مقطعی که روابط واشینگتن و کی‌یف گرم‌ترین دوران خود را در ماه‌های اخیر تجربه می‌کند، پشتیبانی نظامی ایالات متحده را مستحکم‌تر کند.

روابط دو کشور پس از درگیری‌های لفظی و تنش‌های مکرر در ماه‌های آغازین دور دوم ریاست‌جمهوری ترامپ، اکنون بهبود یافته است. این تغییر رویکرد ارتباط مستقیمی با موفقیت‌های بزرگ ارتش اوکراین در میدان نبرد و افزایش حملات راهبردی به صنایع نفتی و زیرساخت‌های انرژی روسیه دارد. با وجود این، دولت آمریکا همچنان در ارسال کمک‌های تصویب‌شده برای کی‌یف تعلل می‌کند و درگذشت ناگهانی سناتور گراهام نیز یکی از قوی‌ترین حامیان و مدافعان اوکراین را از صحنه سیاست واشینگتن حذف کرده است. زلنسکی پس از این نشست اعلام کرد گفت‌وگوی بسیار خوب و امیدوارکننده‌ای با دونالد ترامپ داشته است. او تأیید کرد که دو طرف درباره وعده ماه جاری رئیس‌جمهور آمریکا در نشست سران ناتو برای اعطای مجوز تولید رهگیرهای پاتریوت به اوکراین بحث و تبادل نظر کرده‌اند. پیش از این نشست، یک مقام کاخ سفید تأکید کرده بود که دونالد ترامپ روند صلح میان روسیه و اوکراین را با رئیس‌جمهوری این کشور بررسی خواهد کرد و یادآور شد که اکنون زمان پایان‌دادن به این جنگ است.

دیپلماسی تسلیحاتی

هم‌زمان با تشدید حملات هوایی روسیه، اوکراین با کمبود مژمن و شدید ذخایر موشک‌های پاتریوت مواجه شده است. این سیستم‌های پیشرفته پدافندی در حال حاضر تنها سلاح موجود در زرادخانه کی‌یف هستند که توانایی سرنوگونی موشک‌های بالستیک مسکو را دارند. زلنسکی بدون ارائه جزئیات بیشتر تصریح کرد که با رئیس‌جمهور آمریکا درباره مجوزهای تولید موشک‌های رهگیر پاتریوت و ایده‌های دیگری که می‌توانند به تقویت اوکراین کمک کنند، صحبت کرده است. او همچنین بر اهمیت تقویت روند دیپلماسی تأکید کرد و به مذاکرات متوقف‌شده صلح با روسیه برای پایان‌دادن به این جنگ که اکنون در پنجمین سال خود قرار دارد، اشاره کرد. این رویکرد نشان می‌دهد کی‌یف به دنبال ایجاد توازن میان قدرت سخت در میدان نبرد و چانه‌زنی از موضع قدرت پشت میز مذاکره است.

در همین راستا، دو منبع آگاه از روند گفت‌وگوها به رویترز گفتند که استیو ویتکاف، فرستاده آمریکا و جرد کوشنر، داماد دونالد ترامپ، توافق کرده‌اند برای نخستین بار به اوکراین سفر کنند. این سفر بخشی از یک تلاش سازمان‌یافته برای ازسرگیری و تحرک بخشی به تلاش‌های میانجیگرانه واشینگتن با روسیه ارزیابی می‌شود. زلنسکی هفته گذشته اعلام کرده بود با این دو مقام آمریکایی درباره چشم‌اندازهای احیای مذاکرات گفت‌وگو کرده است. رهبر اوکراین در رویدادی جداگانه تأیید کرد که با مقامات شرکت لاکهید مارتین، یکی از سازندگان اصلی رهگیرهای پاتریوت، دیدار کرده است. او خبر داد که تیم‌های تخصصی از هم‌اکنون در حال کار روی راه‌حلهایی هستند تا روند تولید مشترک را با بیشترین سرعت ممکن عملیاتی کنند. انتقال این خطوط تولید به داخل خاک اوکراین می‌تواند وابستگی مدافعان به زنجیره تأمین پرتوسان خارجی را کاهش دهد.

اهرم تحریم علیه مسکو

ولودیمیر زلنسکی پس از حضور در مراسم تشییع پیکر سناتور گراهام در واشینگتن که با حضور دونالد ترامپ و سایر مقامات عالی‌رتبه خارجی برگزار شد، راهی ساختمان کنگره شد تا با اعضای مجلس سنا دیدار کند. مجلس سنا در حال آماده‌سازی برای رای‌گیری درباره یک بسته دوجزبی از تحریم‌های جدید علیه کشورهایی است که نفت روسیه را خریداری می‌کنند. این همان طرحی است که سناتور لیندسی گراهام روزهای پایانی عمر خود را صرف عبور دادن آن از خط پایان قانون‌گذاری کرده بود. زلنسکی روز سه‌شنبه دستاوردی در را در واشینگتن رقم زد که یک سال پیش به‌هیچ‌وجه ممکن به نظر نمی‌رسید؛ او توانست قانون‌گذاران آمریکایی را متقاعد کند که کی‌یف توانایی پیروزی در این جنگ را دارد. رهبر اوکراین برخلاف دیدار پرتنش و جنجالی خود در دفتر بیضی در فوریه ۲۰۲۵، این بار با روحیه‌ای بسیار بالا، نشست با دونالد ترامپ را ترک کرد.

زلنسکی این سفر دیپلماتیک را با یک پیروزی چشمگیر دیگر به پایان رساند و از جایگاه تماشاچیان در صحن سنا، شاهد رای قاطع سناتورها به پیشبرد تحریم‌های جدید علیه مسکو و حامیانش بود. این رای‌گیری کنگره را یک گام به تحقق یکی از اولویت‌های اصلی زلنسکی نزدیک‌تر می‌کند و تازه‌ترین نشانه از این واقعیت است که بخت و اقبال کی‌یف تنها در عرصه نظامی بهبود نیافته است. مایک راندز، سناتور جمهوری‌خواه ایالت داکوتای جنوبی، پس از دیدار با رئیس‌جمهور اوکراین، سناتورها و برخی نمایندگان مجلس نمایندگان، تصریح کرد که هدف تمام برنامه موجود، کشاندن ولادیمیر پوتین به میز مذاکره است. به گفته راندز، زلنسکی بر این باور است که اگر تحریم‌ها اعمال شوند و ناراحتی و خشم مردم روسیه از جنگ را افزایش دهند، پوتین برای مذاکره و حل‌وفصل بحران بیشتر تامل خواهد کرد. رهبر اوکراین تأکید کرد که این تحریم‌ها می‌توانند دستاوردهای رزمی اوکراین را تثبیت کنند و پوتین را به سمت مذاکرات صلح سوق دهند.

تغییر موازنه در لایه سیاسی واشینگتن

مواضع زلنسکی به‌وضوح تأثیر خود را در راهروهای قدرت گذاشته است و قانون‌گذاران از طیف‌های مختلف سیاسی و ایدئولوژیک استراتژی او را تأیید می‌کنند. اجماع در حال شکل‌گیری مبنی بر توانایی اوکراین برای شکست‌دادن روسیه، نقش مهمی در این هم‌گرایی دوجزبی داشته است. جان بوزمن، سناتور جمهوری‌خواه ایالت آرکانزاس، در گفت‌وگو با پولیتیکو تأکید کرد که موفقیت‌های نیروهای اوکراینی در میدان نبرد، نشانه اصلی این تغییر موازنه و پویایی بوده است. رای‌گیری تحریم‌ها همچنین برای گرامیداشت یاد سناتور فقید لیندسی گراهام بود؛ نماینده جمهوری‌خواه ایالت کارولینای جنوبی که یکی از قهرمانان این قانون‌گذاری و از متحدان کلیدی اوکراین به شمار می‌رفت. گراهام که همواره خواهان نقش مداخله‌جویانه آمریکا در صحنه جهانی بود، در ۱۱ جولای در ۷۱سالگی بر اثر عارضه قلبی درگذشت. او تنها یک روز پیش از مرگش با زلنسکی در کی‌یف دیدار کرده بود که دهمین سفر او به اوکراین از زمان تهاجم سال ۲۰۲۲ روسیه محسوب می‌شد. یک مقام پیشین دولت ترامپ با اعطای شرط ناشناس‌ماندن، تصریح کرد که با توجه به عملکرد بسیار بهتر اوکراین در جنگ، فضای حاکم بر روابط ترامپ و زلنسکی نسبت به یک سال پیش بسیار متفاوت است. این تغییر در بخت سیاسی کی‌یف، حمایت تازه برخی از وفاداران جنبش «ماگا» را نیز به همراه داشته است. لورا لومر، چهره تأثیرگذار محافظه‌کار، پس از سفر اخیر خود به کی‌یف، حمایت‌های پرسرصدای پیشین خود از روسیه را تغییر داد و رویکرد تازه‌ای اتخاذ کرد. در نشست دوجزبی پیش از رای‌گیری، زلنسکی بر تأثیر تحریم‌ها بر روند جنگ تأکید کرد. به گفته سناتورهای حاضر، او خواسته‌های مستمر خود از جمله صدور مجوز برای تولید باتری‌های دفاع موشکی پاتریوت، تأمین رهگیرهای یک-۳ مورد استفاده در سیستم پاتریوت و دسترسی پایدار به سرویس ماهواره‌ای استارلینک برای هدف‌گیری در حملات دوربرد را تکرار کرد.

درخواست‌های نظامی و اطلاعاتی زلنسکی در کنار اعمال تحریم‌ها علیه مسکو، بازتاب‌دهنده همان استراتژی است که او سه هفته پیش در حاشیه نشست ناتو ارائه کرده بود. الکساندر استاب، رئیس‌جمهور فنلاند نیز با حضور در ساختمان کنگره، در کنار زلنسکی به قانون‌گذاران اعلام کرد این قانون تحریم‌ها می‌تواند تأثیری فراتر از هرگونه درگیری نظامی بر روند جنگ داشته باشد. جیم ریش، سناتور جمهوری‌خواه ایالت آیداهو، در یک نشست خبری تأکید کرد که هر دو رهبر معتقد بودند این اقدام قانون‌گذاری دست‌کم به اندازه عملیات میدانی و شاید بیشتر از آن، در پایان‌دادن به این جنگ مؤثر خواهد بود. یهور چرنیف، قانون‌گذار اوکراینی و عضو حزب زلنسکی، دیدار اخیر ترامپ و زلنسکی را نشانه‌ای از پایان سوت‌تفاهم‌ها و تضادهای گذشته و عمل‌کردن دو کشور به‌عنوان متحدان واقعی دانست.

با این حال، مسیر پیش‌رو در ساختار قانون‌گذاری آمریکا هموار نیست. ترامپ پیش از این نیز مسیر خود را به‌سرعت تغییر داده و لایحه تحریم‌ها هنوز به سرانجام قطعی نرسیده است. جان تون، رهبر اکثریت سنا، می‌کوشد این لایحه را در مسیر سریع قرار دهد و در همین هفته به تصویب برساند، اما چالش‌های متعددی در سنا و پیچیدگی‌هایی در مجلس نمایندگان وجود دارد. حمایت کاخ سفید از این اقدام تا حدودی سرد بوده و رهبران جمهوری‌خواه در هر دو مجلس پیش‌تر برای احترام به ترامپ از مطرح‌کردن این لایحه خودداری می‌کردند. مرگ غیرمنتظره گراهام، سفر